

Sygn. IX. GC. 206/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kraków, 16 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydz. IX Gospodarczy w składzie:

sędzia SO Dariusz Pawłyszcz

protokółant st. sekr. sąd. Aleksander Powroźnik

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w Krakowie 16 września 2014r. sprawy z powództwa G. J. P.przeciwko A. D.o zapłatę 101.832,31 zł z ustawowymi odsetkami od 1 czerwca 2009r.

zasądza od pozwanego na rzecz powódki 101.832,31 (sto jeden tysięcy osiemset trzydzieści dwa 31/100) zł z ustawowymi odsetkami od 1 czerwca 2009r. wraz z kosztami postępowania 12.000 (dwanaście tysięcy) zł.

UZASADNIENIE

Powodowy wspólnik spółki cywilnej z pozwanym wniósł o zasądzenie od pozwanego wspólnika 101.832,31 zł z ustawowymi odsetkami od 1 czerwca 2009r. tytułem zwrotu połowy wspólnego długu wspólników z tytułu czynszu zapłaconego przez powoda wynajmującemu przez potrącenie z wierzytelnością osobistą powoda.

W sprzeciwie [k.137] od nakazu zapłaty pozwany wspólnik wniósł o oddalenie powództwa, ponieważ wierzytelność uległa przedawnieniu.

W odpowiedzi na sprzeciw [k.154] powód wniósł o jego oddalenie, ponieważ wynajmujący złożył oświadczenie o potrąceniu dopiero 18 listopada 2010r., a nie - jak twierdzi pozwany - 24 czerwca 2009r.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony jako wspólnicy spółki cywilnej (...) [umowa spółki k.12] wynajmowały lokal użytkowy [umowa najmu k.14]. W dniu 1 czerwca 2009r. wspólników obciążała wobec wynajmującego zaległość czynszowa w wysokości 203.664,63 zł.

Powód w 2003r. przekazał wynajmującemu 300.000 zł w celu wspólnej inwestycji w nieruchomości (umowa powoda z wynajmującym została zawarta poza stosunkiem spółki łączącym powoda z pozwanym). Z tytułu rozliczenia tej umowy powód uzgodnił z wynajmującym zapłatę 600.000 zł. W sprawie wykonania tej ugody powód i wynajmujący prowadzili negocjacje, w trakcie których wynajmujący zapłacił 300.000 zł i mailem z 24 czerwca 2009r. [k.143] zaproponował niezwłoczną zapłatę 40.000 zł wyjaśniając, iż suma ta stanowi różnicę pozostałych do zapłaty 300.000 zł pomniejszonych o długi A. (spółki powoda i pozwanego) w wysokości 260.000 zł. Wynajmujący deklarował także zapłatę 130.000 zł, tj. połowy z długu A., po sprzedaży budynku.

Wynajmujący zapłacił 40.000 zł powodowi, który podtrzymywał żądanie zapłaty 260.000 zł. Wówczas wynajmujący pismem z 15 listopada 2010r. [k.18] złożył oświadczenie o potrąceniu z wierzytelności powoda długu wspólników A. z tytułu czynszu w wysokości 203.664,63 zł i oświadczył wolę zapłaty pozostałej sumy 56.335,37 zł. Wynajmujący odwołał się do oświadczenia o potrąceniu złożonego wg niego w mailu z 24 czerwca 2009r. co do sumy 260.000 zł, co było omyłką, gdyż po ponownym obliczeniu zadłużenie A. w dniu 1 czerwca 2009r. wynosiło 203.664,63 zł.

W listopadzie 2011r. powód pozwał wynajmującego o zapłatę 260.000 zł, a wynajmujący po wydaniu nakazu zapłaty tej sumy zaskarżył nakaz w zakresie sumy 203.664,63 zł podnosząc zarzut potrącenia. Wyrokiem z 18 lutego 2013r. [k.73] w sprawie IX.GC.79/12 SO w Krakowie uchylił nakaz w zaskarżonym zakresie i oddalił w tym zakresie powództwo

uznając skuteczność oświadczenia o potrąceniu z 15 listopada 2010r. (w uzasadnieniu sąd pominął mail z 24 czerwca 2009r.).

Powyższy stan faktyczny był niesporny (art. 229 i 230 K.p.c.) i został potwierdzony dowodami z dokumentów. Sporne było, czy mail z 24 czerwca 2009r. zawiera oświadczenie o potrąceniu (wg pozwanego), czy tylko propozycję rozliczenia niezaakceptowaną przez powoda (wg powoda). Treść maila była niesporna, a jego interpretacja zostanie omówiona niżej w wyjaśnieniu podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Wg pozwanego ponieważ mail był częścią rokowań powoda z wynajmującym dla jego interpretacji należy przeprowadzić dowód z innych maili zawartych w sprawie IX.GC.79/12. Powód w odpowiedzi na sprzeciw zakwestionował tezę pozwanego, iż mail z 24 czerwca 2009r. zawiera oświadczenie o potrąceniu. Odpowiedź na sprzeciw została złożona bez zarządzenia przewodniczącego, lecz przewodniczący zarz. z 23 kwietnia 2014r. [k.162] (doręczonym pozwanemu 5 maja 2014r.) nadał pismu bieg. Skoro przewodniczący może zarządzić złożenie pisma przez stronę, to może to uczynić także co do pisma już złożonego mimo braku zarządzenia. Jeżeli pismo zostało wysłane bezpośrednio stronie przeciwnej przewodniczący zamiast zarządzenia zarządzącego złożenie pisma wydaje zarządzenie nadające bieg pismu już złożonemu (ew. zarządza zwrot pisma, co także należy doręczyć stronie przeciwnej, aby wiedziała, że mimo otrzymania pisma bezpośrednio zostało ono zwrócone). Zatem od 5 maja 2014r. pozwany wiedział, iż wg powoda treść maila z 24 czerwca 2009r. nie zawiera oświadczenia o potrąceniu, i na podstawie art. 217 § 2 K.p.c. powinien na pierwsze posiedzenie wyznaczone na rozprawę w dniu 16 września 2014r. przygotować wnioski dowodowe na okoliczność, iż treść maila należy interpretować jako zawierającą oświadczenie o potrąceniu (sam wniosek na podstawie art. 207 § 3 zd.2 K.p.c. pozwany mógł złożyć nawet wcześniej).

Wniosek o przeprowadzenie dowodu z bliżej nieokreślonych dokumentów w sprawie IX.GC.79/12 nie mógł zostać uwzględniony. Obowiązkiem strony jest wskazanie, w jaki sposób dokumenty ze sprawy IX.GC.79/12 mogą wpłynąć na interpretację maila. W wyroku z 26 lutego 2014r. SA w Krakowie podniósł, iż "Sąd nie ma obowiązku dopuszczać wszelkich wniosków dowodowych na wskazaną ogólnikowo istotną okoliczność. Wnioski dowodowe muszą bowiem mieć racjonalne poparcie w twierdzeniach wnioskującej strony." Okres od 5 maja do 16 września 2014r. był wystarczający do uzyskania przez pozwanego wglądu do akt IX.GC.79/12 na podstawie § (...) Regulaminu. Dopiero w razie odmowy przewodniczącego wydziału udostępnienia akt sąd mógłby dołączyć akta IX.GC.79/12 jako związkowe i w ten sposób umożliwić pozwanemu zaznajomienie się z zawartą w nich korespondencją powoda z wynajmującym w celu wskazania konkretnych dokumentów i tez dowodowych.

Ponadto wynajmującego w sprawie IX.GC.79/12 reprezentował pełnomocnik reprezentujący pozwanego w niniejszej sprawie. Zatem pełnomocnik pozwanego znalazł dokumenty ze sprawy IX.GC.79/12 i niepowołanie się na konkretne dokumenty i ich treść w ustnym wniosku dowodowym na posiedzeniu 16 września 2014r. wskazuje na cel przedłużenia postępowania (wskazuje to także na prawdziwość tezy powoda, iż wynajmujący działał w zмовie z pozwanym nie informując powoda o narastającym zadłużeniu z tytułu czynszu w celu wykorzystania zadłużenia do pomniejszenia zadłużenia wynajmującego z tytułu rozliczenia inwestycji w nieruchomości). Zgłaszając zastrzeżenie co do pominięcia dowodów [k.167 21m] pozwany wymienił numery załączników do pism w sprawie IX.GC.79/12, lecz nie wskazał jakie dokumenty stanowią te załączniki.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd na podstawie art. 217 § 2 i 3 K.p.c. pominął dowód z nieokreślonych dokumentów ze sprawy IX.GC.79/12 i dokonał interpretacji maila w oparciu o fakty (niesporne) ujawnione przez strony w niniejszej sprawie. Na podstawie art. 236 K.p.c. tylko przeprowadzenie dowodu wymaga postanowienia sądu, a contrario odmowę przeprowadzenia dowodu sąd stwierdza w uzasadnieniu wyroku (tak samo SA w Krakowie w wyroku z 9 lipca 2008r., I.ACa.531/08, i SA w Warszawie w wyroku z 8 listopada 2012r., III.APa.48/12, Lex 1238321). Poinformowanie zgodnie z art. 224 § 1 K.p.c. o udzieleniu głosu na mowy końcowe oznacza oddalenie pozostałych wniosków dowodowych i pozwany właśnie wówczas wniósł zastrzeżenie co do pominięcia dowodów. Art. 240 § 1 K.p.c. wymaga wydania postanowienia tylko w razie uchylecia lub zmiany postanowienia, którym sąd wcześniej dopuścił dowód, lecz nie w przypadku odmowy dopuszczenia dowodu.

Sąd zważył, co następuje:

Mail z 24 czerwca 2009r. nie zawiera oświadczenia o potrąceniu, lecz jedynie propozycję rozliczenia obejmującą potrącenie sumy 260.000 zł. Z treści maila wynika, że wynajmujący proponuje niezwłoczną zapłatę 40.000 zł stanowiącą różnicę długu 300.000 zł wynajmującego wobec powoda i zadłużenia czynszowego A. w wysokości 260.000 zł. Wynajmujący proponuje powodowi także późniejszą zapłatę połowy z potrąconej sumy, tj. 130.000 zł. Zatem nawet w razie akceptacji przez powoda propozycji wynajmującego doszłoby do umownego potrącenia tylko sumy 130.000 zł, co zapewne wiązałoby się ze zrzeczeniem się przez wynajmującego prawa do dochodzenia drugiej połowy długu A. od powoda. Jednakże powód nie zaakceptował tej propozycji i do potrącenia doszło dopiero pismem z 15 listopada 2010r.

Oświadczenie o potrąceniu ma moc wsteczną w stosunku między wzajemnymi wierzycielem i dłużnikiem, tj. powodem i wynajmującym. Jednakże chwilą zapłaty w rozumieniu art. 376 § 1 K.c. wspólnego długu dłużników solidarnych przez jednego z dłużników jest chwila dokonania potrącenia, tj. dojścia do powoda oświadczenia wynajmującego z 15 listopada 2010r. Ta chwila nie została ustalona, lecz nie mogła ona nastąpić przed 15 listopada 2010r. (powzany nie zarzucał, aby oświadczenie wynajmującego zostało opatrzone fikcyjną datą). Zatem określone w art. 376 § 1 K.c. roszczenie regresowe powodowego współnika wobec pozwanego współnika powstało najwcześniej 15 listopada 2010r. i w chwili wniesienia pozwu (13 września 2013r.) nie było przedawnione.

Na podstawie art. 376 § 1 K.c. oraz § (...) i(...) umowy spółki powodowi przysługuje od pozwanego połowa sumy zapłaconej wynajmującemu, tj. suma zasądzona niniejszym wyrokiem.

Wg oświadczenia wynajmującego o potrąceniu zobowiązanie stron niniejszego procesu z tytułu czynszu wygasło 1 czerwca 2009r. Powodowi nie przysługują od wynajmującego odsetki od sumy 203.664,63 zł za okres po 1 czerwca 2009r. i wynajmującemu nie przysługują odsetki od współników A. za okres po 1 czerwca 2009r. Skoro w stosunku spółki powoda obciążał obowiązek zapłaty wynajmującemu tylko połowy tej sumy, to chociaż zobowiązanie pozwanego do zwrotu powodowi połowy czynszu powstało dopiero 15 listopada 2010r., to powinien powodowi zapłacić odsetki od 1 czerwca 2009r. Powód płacąc 15 listopada 2010r. sumę 101.832,31 zł za pozwanego zwolnił go wobec wynajmującego ze skutkiem od 1 czerwca 2009r. i sam utracił prawo do odsetek od swojej wierzytelności z tytułu rozliczeń z wynajmującym za okres po 1 czerwca 2009r.

koszty

Na podstawie art. 98 K.p.c. powodowi przysługuje zwrot opłaty 5.092 zł oraz kosztów zastępstwa w wysokości 7.200 zł (podwójna stawka minimalna), tj. po zaokrągleniu w dół 12.000 zł.